

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoKR/24/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121207041
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7121207041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Ragana a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: TETRA INSOLVENCY, k.s., so sídlom Žižkova 4D, 040 01 Košice – mestská časť Juh, IČO: 47 372 176, správca úpadcu EKOTRIM s.r.o. v konkurze, so sídlom Trieda 1. Mája 2308/2, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 46 858 211, zastúpeného Vašiv & Partners s.r.o., so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 238 836, proti žalovanému: VH - FB EURO, s.r.o., so sídlom Hlavní 329/78, 352 01 Aš, Česká republika, IČO: 291 13 466, zasupenému JUDr. Peter Havlík advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Damborského 13, 949 01 Nitra, IČO: 50 361 864, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Košice z 15. marca 2024, č. k. 32Cbi/11/2021–136, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok Mestského súdu Košice z 15. marca 2024 č. k. 32Cbi/11/2021-136.

II. Priznáva žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zamietol žalobu a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia neúčinnosti voči konkurzným veriteľom právnych úkonov úpadcu – bezhotovostných úhrad faktúr č. 19222001, 19222002, 19222004 a 19222006 a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť 7.700,56 eur do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu.

2. Súd prvej inštancie považoval za nesporné vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu uznesením zverejneným v OV č. 171/2020 dňa 04.09.2020 (uznesenie na Okresnom súde Košice I sp. zn. 26K/6/2020), uplynutie hmotnoprávnej lehoty na podanie žaloby dňom 05.09.2021 (§ 57 ZKR), existenciu obchodnoprávneho vzťahu medzi úpadcom a žalovaným, pričom žalovaný bol veriteľom úpadcu a bezhotovostnú úhradu sumy 7.700,56 eur úpadcom na základe faktúr vystavených žalovaným za dodaný tovar, a to dňa 15.07.2019 (VS: 19222001), dňa 21.08.2019 (VS: 19222002), dňa 06.08.2019 (VS: 19222004) a dňa 05.09.2019 (VS: 19222006). Spornou medzi stranami sporu podľa súdu prvej inštancie bola otázka, či dané úkony (bezhotovostné úhrady jednotlivých faktúr) sú odporovateľnými právnymi úkonmi.

3. Dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že v účtovnej závierke zostavenej k 30.04.2019 za obdobie od 01/2019 - 04/2019 uviedol úpadca v časti PASÍVA záporné vlastné imanie (-75.533,- eur) a v riadnej

účtovnej závierke za rok 2019 (k 31.12.2019) uviedol v časti PASÍVA vlastné imanie v zápornej hodnote (-200.801,- eur), pričom oproti predchádzajúcemu bezprostrednému obdobiu (k 31.12.2018) došlo k zmenšeniu jeho hodnoty (k 31.12.2018 bola hodnota vlastného imania úpadcu 1.608,- eur), čo sa odrazilo aj na celkovom výsledku hospodárenia úpadcu. Z účtovných závierok úpadcu zostavených dňa 16.11.2021 ku dňu 31.07.2019, ku dňu 31.08.2019 a ku dňu 30.09.2019 súd prvej inštancie ďalej zistil, že v časti PASÍVA je uvedené záporné vlastné imanie s klesajúcou tendenciou, čo sa odzrkadlilo aj na celkovom výsledku hospodárenia úpadcu (výsledok hospodárenia - strata). Do konkurzného konania úpadcu si prihlásili pohľadávky viacerí veritelia, ktorých splatnosť vznikla vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu. Napokon z výpisov bankového účtu úpadcu za rok 2019 súd prvej inštancie zistil, že úpadca, okrem faktúr vystavených žalovaným, bezhotovostne uhradil aj iné faktúry vystavené tretími osobami (FINEKOL s.r.o., IHT NY s.r.o., Východoslovenská energetika a.s. a iné).

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 14 ods. 1, § 23 ods. 1, § 57 ods. 1 až 4, § 59 ods. 1, 3, 4, § 60 ods. 1 až 3, § 62 ods. 1, 5, § 63 ods. 1, § 203a ods. 1 až 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) a § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka. Uviedol, že žaloba bola podaná v lehote (dňa 04.09.2021 doručená súdu) a týka sa právnych úkonov vykonaných v období 1 roka, resp. 5 rokov do začatia konkurzného konania. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na znaky odporovateľných právnych úkonov (všeobecná skutková podstata odporovateľnosti právneho úkonu a osobitné podstaty odporovateľných právnych úkonoch /zvýhodňujúci právny úkon ukracujúci právny úkon/) a uviedol, že žalobca hodnoverne nepreukázal, že úhrady jednotlivých faktúr vystavených žalovaným sú právne úkony, ktorými úpadca neodôvodnene zvýhodnil žalovaného oproti ostatným svojim veriteľom a taktiež nepreukázal ani splnenie podmienky ukrátenia uspokojenia niektorej prihlásenej pohľadávky. Ba práve naopak, žalovaný (a iní úpadcovi veritelia) vykonával voči úpadcovi svoj záväzok spočívajúci v dodaní tovaru za protiplnenie, pričom obaja účastníci zmluvného vzťahu svoje vzájomné záväzky plnili v rámci výkonu svojej bežnej podnikateľskej aktivity. Samotná úhrada kúpnej ceny s následným ukrátením uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka (§ 57 ods. 4 ZKR) nezakladá zvýhodnenie alebo ukrátenie veriteľa (§ 59 a § 60 ZKR), a to aj napriek zásade *pari passu*, na ktorú zásadu poukázal žalobca (rôzne osoby alebo veci sú alebo majú byť riešené rovným dielom a teda, že všetkým veriteľom úpadcu sa má zaručiť rovnocenný prístup, rovnaké postavenie nielen v čase konkurzného konania, ale aj pred ním). Zo zákonnej definície nie je možné konštatovať, že všetkými právnymi úkonmi daného charakteru (bezhotovostné úhrady vyplývajúce z bežného obchodného vzťahu) urobenými počas jedného roka do začatia konkurzného konania musí úpadca svojich veriteľov (obchodných partnerov) pomerne uspokojovať. Zákon ustanovuje, že musí ísť o neodôvodnené zvýhodnenie veriteľa. Rovnosť veriteľom v tomto kontexte je potrebné vnímať ako rovnosť príležitostí a nie ako rovnosť výsledku. Rovnosť veriteľov je v tom, že každý veriteľ má právo na plnenie aj počas jedného roka do začatia konkurzného konania. Uvedené sa vzťahuje aj na ukracujúce právne úkony urobené počas lehoty piatich rokov pred začatím konkurzného konania úpadcu. Z peňažných transakcií úpadcu vykonaných na jeho podnikateľskom účte vyplýva, že úpadca peňažné plnenie zasielal aj iným svojim veriteľom (obchodným partnerom) a teda v danom čase jeho obchodní partneri (aj žalovaný) z konania úpadcu nemali možnosť vydedukovať znaky jeho úpadku, platobnej neschopnosti. Žalovaný tak nemal dôvod domnievať sa, že úhrada kúpnej ceny za ním dodaný tovar je jeho neodôvodneným zvýhodnením oproti iným obchodným partnerom. V úpadcovom majetku zostalo plnenie (tovar), čiže k zmenšeniu jeho majetku týmito právnymi úkonmi nedošlo.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal jeho zmenu a vyhovie podanej žalobe, respektíve jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V podanom odvolaní poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) CSP a uviedol, že úpadca v čase, keď bol úpadca v úpadku, neodôvodnene zvýhodnil svojho veriteľa oproti iným svojim veriteľom s rovnakým hmotnoprávnym postavením, keď poskytol žalovanému vyššie percentuálne uspokojenie, než by mu prináležalo pri zachovaní princípu pomerného uspokojovania veriteľov. Prihliadnuc na pomer zisteného majetku úpadcu k výške zistených pohľadávok by určite nebola pohľadávka žalovaného uspokojená v takej miere, ako mu poskytol úpadca predmetnými

úhradami. Žalobca má za to, že predloženými prihláškami jednoznačne preukázal, že v čase vykonania odporovaných právnych úkonov mal úpadca ďalšie splatné záväzky, ktoré neuspokojil ani len čiastočne. Poukázal na skutočnosť, že konkurzný veriteľ ENVI – PAK, a.s. si prihlásil do konkurzu pohľadávku vo výške 9.894,13 eur, splatnú od 01.09.2017, ktorá úpadcom nebola uhradené ani čiastočne.

7. Napokon žalobca poukázal na veci s totožným predmetom konania (vedené na Okresnom súde Košice I sp. zn. 26Cbi/7/2021, 26Cbi/8/2021, 26Cbi/9/2021, 26Cbi/11/2021), kde bolo právoplatne konštatované, že jednotlivé právne úkony sú voči konkurzným veriteľom úpadcu EKOTRIM s.r.o. neúčinné a súd zaviazal jednotlivých žalovaných vrátiť do podstaty peňažnú náhradu. Súd prvej inštancie tak rozhodol v rozpore s princípom právnej istoty bez toho, aby toto primerane odôvodnil.

8. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

11. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie presvedčivo a logicky odpovedal na každý relevantný argument vznesený v spore a odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie spĺňa kritéria vyžadované vyššími súdnymi autoritami pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správne právne závery. Podrobné, vecne správne a zákonu zodpovedajúce je odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje a odkazuje naň (§ 387 ods. 2 CSP). Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolaniu žalobcu odvolací súd uvádza:

12. Hoci žalobca v odvolaní poukázal aj na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, odvolanie žalobcu je vo vzťahu k tomuto odvolaciemu dôvodu obsahovo prázdne, nakoľko žalobca v odvolaní neuvádza, aký z navrhnutých dôkazov súd prvej inštancie nevykonal. Súd prvej inštancie vykonal všetky navrhnuté dôkazy. Nie je úlohou odvolacieho súdu a s ohľadom na dodržanie zásady rovnosti strán sporu ani z vlastnej iniciatívy nemôže dopĺňať nedostatočnú odvolaciu argumentáciu žalobcu v tomto smere. Súd prvej inštancie súčasne z vykonaných dôkazov správne zistil rozhodné skutkové okolnosti. Preto odvolací súd z týchto vychádzal pri preskúmaní právnych záverov súdu prvej inštancie.

13. Žalobca v konaní tvrdil, že bezhotovostné úhrady faktúr sú právnymi úkonmi, ktorými dlžník inak neodôvodnene zvýhodnil žalovaného tým, že mu poskytol vyššiu mieru uspokojenia jeho pohľadávok, než by mu prináležalo pri zachovaní princípu pomerného uspokojovania veriteľov. Argumentoval, že prihliadnuc na pomer zisteného majetku dlžníka k výške zistených pohľadávok by neboli pohľadávky žalovaného uspokojené v takej miere, ako mu ju poskytol úpadca. Tým bola podľa žalobcu naplnená skutková podstata zvýhodňujúcich právnych úkonov podľa § 59 ZKR. Zároveň týmito úkonmi došlo k zmenšeniu majetkovej podstaty dlžníka, z ktorej budú uspokojovaní veritelia, čím bola podľa žalobcu naplnená aj skutková podstata ukracujúcich právnych úkonov podľa § 60 ZKR.

14. Pre úspešnosť v spore o určenie neúčinnosti zvýhodňujúcich právnych úkonov (§ 59 ZKR) bol žalobca povinný podať žalobu v prekluzívnej lehote jedného roka od vyhlásenia konkurzu (čo bolo

správne súdom prvej inštancie posúdené ako splnené), a preukázať, že (i) ide o právne úkony, ktorými dlžník ukrátil uspokojenie dlžníkových veriteľov (§ 57 ods. 4 ZKR), (ii) predmetné právne úkony spôsobili úpadok, alebo boli urobené počas úpadku dlžníka (§ 59 ods. 3 ZKR), (iii) ide o právne úkony vymedzené v § 59 ods. 1, 2 ZKR alebo úkony, ktorými dlžník inak neodôvodnene zvýhodnil seba alebo svojho veriteľa oproti iným svojim veriteľom (§ 59 ods. 1, 2 ZKR).

15. Pokiaľ ide o to, či šlo v prípade predmetných odporovaných úkonov o zvýhodňujúce právne úkony (§ 59 ods. 1, 2 ZKR), súd prvej inštancie správne uzavrel, že úhrady jednotlivých faktúr nie sú úkonmi, ktorými by úpadca neodôvodnene zvýhodnil žalovaného oproti ostatným svojim veriteľom, keďže šlo o plnenie v rámci výkonu bežnej podnikateľskej aktivity, pričom úpadca nemusel dodržať pravidlo pomerného uspokojenia. S týmto záverom sa odvolací súd stotožňuje. Platby dlžníka v jednoročnej lehote pred začatím konkurzného konania rôznym jeho veriteľom nie je možné paušalizovať všetky ako odporovateľné právne úkony, je potrebné preukazovať skutkové okolnosti každého úkonu, či došlo v danom prípade k zvýhodňujúcemu právnemu úkonu.

16. Žalobca (ako osoba nesúca dôkazné bremeno) nepreukázal, že by úpadca zvýhodnil žalovaného oproti ostatným veriteľom úpadcu neodôvodnene. Vykonanie úhrad faktúr malo svoj relevantný dôvod - odplata za predaj tovaru či poskytnuté služby ako súčasť podnikania úpadcu. Šlo teda o výkon riadnej podnikateľskej činnosti, preto ich nemožno považovať za úkony neodôvodnene zvýhodnené, ktoré sú podmienkou úspechu odporovateľnosti úkonu podľa § 59 ods. 1 ZKR. Odvolací súd dodáva, že je takmer nemožné, aby v období pred vyhlásením konkurzu v časovom horizonte (kedy je možné napadnúť právne úkony odporovateľnosti), dlžník neplnil vôbec záväzky z dodávateľsko-odberateľských vzťahov, resp. „strážil“ ich uspokojovanie tak, aby všetci veritelia boli uspokojovaní pomerne (viď rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoKR/23/2023).

17. K skutkovej podstate ukracujúceho právného úkonu podľa § 60 ZKR odvolací súd udáva, že tento má subjektívnu povahu, t. j. k odporovateľnosti sa vyžaduje úmysel dlžníka ukrátiť veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o takomto úmysle dlžníka (s výnimkou osoby spriaznenej s dlžníkom podľa § 60 ods. 2 ZKR, ktorá ale nie je v tomto spore daná). Žalobcom však v konaní neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by uvedené preukazovali. Preto v danom prípade nešlo v prípade predmetných odporovaných právnych úkonov o ukracujúce právne úkony podľa § 60 ZKR.

18. Napokon pokiaľ ide o rozhodnutia súdu prvej inštancie v obdobných veciach (napr. 26Cbi/7/2021, 26Cbi/8/2021, 26Cbi/9/2021 a 26Cbi/11/2021), odvolací súd uvádza, že skutočne prebiehajú (resp. už aj skončili) obdobné súdne spory iniciované žalobcom (nie len spory citované žalobcom v jeho odvolaní), avšak nie všetky boli skončené s procesným úspechom žalobcu. Žalobca nemôže legitímne očakávať, že mu bude vyhovieť v akejkoľvek jeho ďalšej žalobe o určenie neúčinnosti iného právného úkonu úpadcu, nakoľko takýto paušálny záver by mohol vychádzať iba z toho, že vo všetkých veciach ide o zhodný skutkový stav vecí. Odvolací súd dodáva, že v obdobných veciach, ktoré sa viedli na Krajskom súde v Košiciach (sp. zn. 2CoKR/15/2023, 3CoKR/11/2023, 3CoKR/23/2023, 3CoKR/28/2023, 3CoKR/31/2024, 3CoKR/34/2023, 3CoKR/42/2023 a 4CoKR/23/2023), odvolací súd rozhoduje jednotne a v neprospech žalobcu, čo už musí byť žalobcovi známe. Odvolací súd preto, poznajúc svoju rozhodovaciu činnosť, rozhodol aj v tomto odvolacom konaní s ohľadom na princíp predvídateľnosti a právnej istoty strán.

19. Odvolací súd tak uzatvára, že žalobcom deklarované odvolacie dôvody nie sú naplnené. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).